

mer, der ikke har indbragt afgørelsen, men i stedet accepteret boden og betalt bodsbeløbet inden for den af statsamtmanden fastsatte frist.

Eventuelle andre parter i sager, hvori statsamtmanden har truffet afgørelse om sanktionsanvendelse, gives ikke adgang til recurs til indenrigs- og sundhedsministeren. Baggrunden herfor er, at en sådan rekursadgang må antages at ville give anledning til en væsentlig forøgelse af antallet af rekursager og dermed være i strid med ønsket om, at indenrigs- og sundhedsministerens funktion som overordnet tilsynsmyndighed særligt bør være rettet mod sager, der er af væsentlig betydning for styringen og koordineringen af statsamtmandenes praksis, jf. bemærkningerne til § 52, stk. 3.

Det er ligesom i dag alene statsamtmandens afgørelser om anvendelse af de i §§ 50 a – 50 d nævnte sanktioner (annullation, suspension, tvangsbøder, anlæg af erstatningssag, tilbud om erstatningsretlig bod), der giver adgang til recurs til indenrigs- og sundhedsministeren. Statsamtmandens afgørelser om undladelse af anvendelse af disse sanktioner kan ikke rekureres, og statsamtmandens vejledende udtalelser om lovligheden af en kommunal disposition eller undladelse, jf. den foreslåede affattelse af lovens § 50, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, statsamtmandens beslutning om anlæg af anerkendelsessøgsmål, jf. den foreslåede affattelse af lovens § 51, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, og statsamtmandens beslutninger om forskellige sagskridt i løbet af sagens behandling, f.eks. om høringer, pålæg til kommunalbestyrelsen om bemærkninger fra revisionen, jf. lovens § 49, stk. 2, fastsættelse af frist for oplysninger fra kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 49, stk. 3, beslutning om indenretslig afhøring, jf. lovens § 49, stk. 5, kan heller ikke rekureres.

Borgere, der måtte have interesse i sager, hvori statsamtmanden har afgivet en vejledende udtalelse om lovligheden af en kommunal disposition eller undladelse, vil således ikke have krav på, at ministeriet behandler en klage i den anledning.

At der ikke er rekursadgang til ministeren, indebærer ikke, at ministerens prøvelse af sådanne afgørelser er udelukket, idet der under de nærmere betingelser, der er fastsat i § 52, stk. 3, § 53, stk. 1, eller § 53 a, stk. 1, vil kunne være mulighed for at anmode ministeren om at tage sagen op af egen drift. Endvidere vil sådanne sager kunne indbringes for Folketingets Ombudsmand eller for domstolene.

Ad § 52, stk. 2

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 7.1.1.

Bestemmelsen fastlægger indenrigs- og sundhedsministerens kompetence som rekursinstans i forhold til statsamtmandens afgørelser om samtykke eller godkendelse efter lov om kommunernes styrelse eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov. Der henvises til opregningen i de almindelige bemærkninger, afsnit 5.4., af de godkendelsesbeføjelser m.v., statsamtmanden efter gældende ret er tillagt.

Bestemmelsen svarer til det, der efter den gældende § 47, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse gælder for indbringelse af tilsynsrådernes afgørelser for indenrigs- og sundhedsministeren. Det er imidlertid præciseret, at de nævnte afgørelser ikke kan påklages, hvis afgørelsen fuldt ud giver kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskab medhold.

Det er alene kommunalbestyrelsen i den kommune eller styrelsesorganet for det kommunale fællesskab, der er genstand for en afgørelse om sanktionsanvendelse, som kan indbringe statsamtmandenes afgørelser for indenrigs- og sundhedsministeren som rekursinstans. Eventuelle andre parter i sager, hvori statsamtmanden har truffet afgørelse om godkendelse m.v., gives ikke adgang til recurs til indenrigs- og sundhedsministeren ud fra samme princip, som gælder i forhold til statsamtmandens afgørelse om sanktionsanvendelse, jf. bemærkningerne til § 52, stk. 1.

Ad § 52, stk. 3

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 7.1.2.

Bestemmelsen fastlægger indenrigs- og sundhedsministerens adgang til af egen drift at tage sager op, hvori statsamtmanden som tilsynsmyndighed har truffet afgørelse om anvendelse eller undladelse af anvendelse af sanktioner eller om samtykke eller godkendelse efter lov om kommunernes styrelse eller bestemmelser fastsat i medfør af denne lov, jf. herom afsnit 5.4. i de almindelige bemærkninger. Tilsynsbeføjelsen omfatter i modsætning til § 52, stk. 1 og 2, om adgangen til recurs til indenrigs- og sundhedsministeren også afgørelser, der fuldt ud giver kommunalbestyrelsen medhold. Bestemmelsen giver indenrigs- og sundhedsministeren adgang til at tage hele sagen op, herunder også den del af statsamtmandens afgørelse om anvendelse eller undladelse af anvendelse af sanktioner, der vedrører lovligheden af en kommunal disposition eller undladelse.

Efter den gældende § 61 a i lov om kommunernes styrelse fører indenrigs- og sundhedsministeren tilsyn med tilsynsrådene og varetager i den forbindelse en væsentlig funktion til styring og koordinering af tilsynspraksis.